

محور مردم افغانستان

ریاست دارالانشاء

موضوع محور مردم افغانستان در باره مذاکرات صلح

کابل، ۳۰ سرطان ۱۳۹۸

مدخل:

افغانستان در آستانه یک چرخش بسیار مهم تاریخی قرار دارد. گفت و گو های ایالات متحده امریکا با طالبان در حال نهایی شدن است. همه نشانه ها دال بر این است که مذاکرات رسمی میان نمایندگان جمهوری اسلامی افغانستان و گروه طالبان به زودی آغاز خواهد شد. بدون شک که این مذاکرات به مراتب دشوارتر و زمان گیرتر از گفت و گو های میان ایالات متحده و طالبان خواهد بود.

نیروهای سیاسی، جنبش های مدنی و اجتماعی و همچنان شخصیت های سیاسی و رهبران قومی و تمام مردم کشور ما در این اوضاع مسئولیت های بزرگ تاریخی دارند. با همه تفاوت ها میان جریان های سیاسی در قضایای حکومت داری، در مسایل اساسی مربوط به هستی کشور ما و نظام قانون مدار جمهوریت نباید اختلاف بنیادی وجود داشته باشد.

پاسداری از نظام جمهوری اسلامی و اصول بنیادین قانون اساسی کشور، آن ارزش های اند که می توانند موجب تأمین یک صلح پایدار مبتنی بر عدالت و آزادی در افغانستان بشوند. مردم افغانستان نشان دادند که مدافع جمهوریت اند و حاضر نیستند به آن چه که موجب صلح و تأمین وحدت سراسری مردم نشود، توافق کنند. صلح باید موجب تحکیم استقلال و وحدت ملی مردم افغانستان بشود.

از طرف دیگر مردم افغانستان از این جنگ طولانی که چهار دهه می شود در کشور ما جریان دارد، خسته شده اند. مردم خواهان یک صلح عادلانه، پایدار و همیشگی اند.

محور مردم افغانستان طرح زیر را به نیروهای سیاسی کشور و به حکومت وحدت ملی برای به میان آوردن یک موضع مشترک و توافق روی ساختارها و روندهای رسیدن به صلح پیشنهاد می کند. تأکید بر انحصار نمایندگی از

تمام مردم افغانستان از جانب حکومت وحدت ملی و حکومت‌زدایی در مذاکرات صلح، موقعیت ما را در گفت‌وگوهای صلح تضعیف می‌کند. ما با همه تفاوت‌های پایه‌ای که با حکومت و برخی از نیروهای سیاسی در افغانستان داریم، خواهان تشکیل یک هیات ملی و افغانستان شمول مذاکره‌کننده با طالبان می‌باشیم و در این راستا آماده هر نوع همکاری می‌باشیم. بدین منظور اقدام‌های زیر را لازمی می‌دانیم:

1. ایجاد شورای ملی صلح:

الف: شورای ملی صلح مرکب از شخصیت‌های سیاسی و اجتماعی، بزرگان ملی و محلی، نمایندگان احزاب مطرح، جنبش‌ها و جامعه مدنی، نمایندگان زنان، جوانان و نمایندگان حکومت می‌باشد. این شورا قضایای اصلی مربوط به صلح را رهبری می‌کند. شورا تا به فرجام رسیدن مذاکرات صلح دارای تشکیلات اجرایی می‌باشد که بودجه آن توسط حکومت تامین می‌شود. شورا به انتخاب رهبری خود می‌پردازد.

با تشکیل شورای ملی صلح، شورای عالی صلح کنونی و وزارت تازه ایجاد شده دولت در امور صلح لغو می‌شوند.

ب: شخصیت‌های سیاسی، جریان‌ها، احزاب و جنبش‌های سیاسی و اجتماعی و حموت افغانستان در مشورت با همدیگر شورای ملی صلح را تشکیل می‌دهند.

2. تشکیل یک هیات مذاکره‌کننده ملی:

الف: این هیات باید در برگیرنده نیروهای سیاسی، اجتماعی، مذهبی، گروه‌های زنان، جوانان و جنبش‌های مدنی و همچنین نمایندگان حکومت وحدت ملی باشد. تعداد اعضای هیات مذاکره‌کننده در عین زمانی که باید در برگیرنده طیف‌های گوناگون باشد، باید از ترکیب افراد آگاه به ارزش‌های جمهوری اسلامی افغانستان، دارای دانش و تجربه مذاکره، با تجربه ۷ وفادار به استقلال تمامیت ارضی، وحدت ملی و دارای شکیبایی استراتژیک باشد.

ب: تعداد افراد مذاکره‌کننده نباید به اندازه‌ی باشد که امکان بحث و گفت‌وگو و تمرکز بر قضایای اصلی را مانع شود. تعداد حد اکثر پانزده تن با در نظر داشت موثریت گفت‌وگوها بسیار منطقی به نظر می‌رسد.

ج: هیات مذاکره‌کننده از جانب حکومت و طیف‌های سیاسی، مدنی و اجتماعی انتخاب می‌شود.

د: هیات مذاکره‌کننده دارای رییس، معاونین و سخن‌گو می‌باشد که از جانب اعضای هیات انتخاب می‌شوند.

ه: نقشه راه صلح و قدم‌های که باید در این راستا برداشته شوند با اشتراک هیات مذاکره‌کننده و متخصصان تهیه شده و به تایید شورای ملی صلح رسانیده می‌شود.

و: مکان برگزاری گفت‌وگوهای صلح و زمان آن را شورای ملی صلح از جانب افغانستان تعیین می‌کند.

ز: هیچ تبعه خارجی نمی‌تواند عضو و یا مشاور هیات مذاکره‌کننده باشد.

ح: توافقات هیات مذاکره‌کننده در صورتی قابل‌ارایه به لویه جرگه افغانستان است که مورد تأیید شورای ملی صلح قرار بگیرد. تصمیم نهایی در این باره را لویه جرگه مردم افغانستان اتخاذ می‌کند.

۳. لویه جرگه صلح:

الف: مرجع عالی و نهایی برای تأیید توافقات صلح لویه جرگه مردم افغانستان است.

ب: این لویه جرگه با در نظر داشت ارزش‌های مشارکتی و تنوع اجتماعی و قومی مردم افغانستان با در نظر داشت ارزش‌های قانون اساسی و پیشرفت‌های سال‌های اخیر در عرصه‌های مشارکتی ایجاد می‌شود.

ج: شورای ملی صلح لویه جرگه صلح را برگزار می‌کند و حکومت بودجه لازم را در اختیار آن قرار می‌دهد.

د: لویه جرگه صلح پس از برگزاری کنفرانس بین‌المللی دایر می‌شود.

4. کنفرانس بین‌المللی

الف: یک کنفرانس با شرکت کشورهای منطقه، کشورهای بزرگ و کشورهای و نهادهای بین‌المللی دخیل در قضایای افغانستان به منظور حمایت از توافقات صلح برگزار می‌شود.

ب: شرکت‌کنندگان در این کنفرانس به خصوص کشورهای بزرگ اجرایی شدن توافقات صلح را تضمین می‌کنند.

ج: کشورهای همسایه افغانستان در مذاکره با افغانستان و با تضمین بین‌المللی، تعهد شان را به عدم مداخله در امور داخلی افغانستان و اجتناب از هر نوع استفاده از خاک افغانستان به منظور فعالیت‌های تخریبی و رقابتی ابراز می‌کنند.

د: افغانستان تعهد می‌کند که به هیچ کشور و یا سازمان نظامی و یا تروریستی اجازه استفاده از خاک این کشور علیه کشورهای دیگر را نمی‌دهد.

ه: افغانستان تعهد می‌کند که وارد هیچ پیمانی که موجب خدشه‌دار شدن بی‌طرفی افغانستان شود، نمی‌شود.

با احترام

محور مردم افغانستان